

[Statsministeren.]

den foreslåede aftale ikke er nødvendig, ikke er hensigtsmæssig, og der bliver derfor ikke nogen aftale; men at selve problemet som et menneskeligt problem eksisterer, tror jeg at også hr. Aksel Larsen vil erkende.

Da spørgsmålet var kommet offentligt frem, foranledigede jeg, at der fra udenrigsministeriet den 6. november i fjor blev udsendt følgende pressemeddelelse — hvis jeg må tillade mig at citere —:

„I anledning af en pressemeddelelse angående tyske flygtninge i en krigssituation meddeler udenrigsministeriet:

Behandlingen af flygtninge i en krigssituation bygger på den såkaldte „stay-put-policy“, som går ud på, at civilbefolkningen skal forblive på opholdsstedet. Anbringelse af tyske flygtninge i Danmark i en krigssituation er derfor ikke forudsat. Under hensyn til at udviklingen i en sådan ulykkelig situation ikke forud kan beregnes med fuldkommen sikkerhed, er det imidlertid naturligt, at der mellem grænselande holdes kontakt om spørgsmålet. En sådan dansk-tysk kontakt er etableret. Der er ikke tale om, at man fra dansk side har forpligtet sig til at indgå nogen aftale om spørgsmålet.“

Jeg ved ikke, om denne meddelelse kan indrangeres i den række af dementier, hr. Aksel Larsen kritiserede, men i hvert fald er det, der står i denne meddelelse, fuldstændig korrekt. Der har været dansk-tyske kontakter om disse problemer, man har ikke fra dansk side forpligtet sig til at indgå nogen aftale, og en aftale er ikke indgået. Jeg har forstået hr. Aksel Larsens spørgsmål sådan, at han ønskede denne redegørelse, som allerede er givet i nævnet, gentaget offentligt fra tingets talerstol, og det er hermed sket.

Hr. Anders Andersen rejste en række særdeles centrale handelspolitiske og markedspolitiske spørgsmål, som min kollega udenrigsministeren vil besvare. Der er kun

et enkelt af dem, jeg skal komme ind på. Det vedrører et svar, jeg gav skriftligt til hr. Anders Andersen den 3. januar, hvor jeg bl. a. besvarede spørgsmålet, om det kunne tænkes, at dansk-svenske forhandlinger om den svenske kødimport kunne finde sted på ministerplan. Mit svar gik ud på, at sådanne eventuelle ministerforhandlinger kan finde sted i forbindelse med Nordisk Råds møde i København, men at det selvfølgelig bliver separate forhandlinger på ministerplan uden for selve mødet; det er grunden til, at jeg i svaret anvender det udtryk, at spørgsmålet vil blive taget op „under Nordisk Råds møde“. Det er bevidst, jeg bruger „under mødet“ og ikke siger „på mødet“; jeg skal erkende, at det kan selvfølgelig misforstås, men hvis der har været nogen misforståelse — og det forstår jeg der har — så er den i hvert fald hermed ude af verden. Jeg vil gerne tilføje, for at der ikke senere skal blive misforståelser om det, at jeg rigtignok forventer, at der også på selve mødet bliver en livlig handelspolitisk diskussion, men det er altså ikke denne diskussion, jeg har sigtet til med henblik på de kødforhandlinger på ministerplan, som hr. Anders Andersen har ønsket skulle føres.

En række af ordførerne og deltagerne i denne udenrigspolitiske debat: hr. Poul Møller, hr. Diderichsen og hr. Svend Haugegaard, har spurgt mig, om et nordisk Vietnaminitiativ er under forberedelse. Jeg tror bedst, jeg kan svare ved at henvise til en artikel, jeg skrev i Politiken nytårsdag. Heri gjorde jeg nogle betragtninger gældende, som jeg gerne vil have lov at citere. I forbindelse med en fremstilling af den udenrigspolitiske situation skriver jeg følgende i artiklen:

„I Afrika ulmer det; i Vietnam brænder det. Det vigtigste enkeltproblem ved årsskiftet er, at der bliver taget skridt til at slukke branden i Sydøstasien. Dette være sagt uden at undervurdere de problemer, der presser på andre steder.

En kreds af danske, bl. a. med tidligere